

at den højtærede Indenrigsminister har meget bedre Forstaaelse af dette Spørgsmaal end det ærede Medlem.

Johan Hansen: Den sidste ærede Talers Bemærkning var temmelig unødvendig, thi det Forhold er jeg meget vel kendt med. Jeg ved, at man i sidste Sæson i høj Grad stod overfor Mangel paa Arbejdskraft netop for at faa Roerne bjerget hjem, men hvis der havde været nogen Samvirken mellem de forskellige Landsdele, tror jeg, at man ret let var kommet over det Spørgsmaal, som man nu synes at være ved at gaa i Stykker paa. Derfor var det, jeg fremsatte min Bemærkning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i midlertidig Lov Nr. 477 af 30. August 1919 om Regulering af Prisen paa Livsfornödenheder og Varer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1259).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af og Ændring i midlertidig Lov Nr. 207 af 1. April 1919 om Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug og om Indskrænkninger i Retten til Udstykning m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1241).

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i Dag; men hvis ingen gør Indsigelse, betragter

jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Dette Lovforslag gaar ud paa at forlænge den nugældende Lov for et Aar indtil 1. April 1921. Ved Lovens Gennemførelse i det praktiske Liv har der vist sig at være adskillige Ulemper med Hensyn til Udstykningen af mindre Ejendomme. Jeg havde ment med det Lovforslag, som jeg fremsatte, i nogen Grad at raade Bod derpaa, men under Forhandlingen med Folketinget er samtlige Partier blevet enige om en saadan Affattelse af § 3. Hovedindholdet af denne Paragraf er egentlig Slutningen, som siger: „Endelig kan Landbrugsministeren, hvor ganske særlige Forhold taler derfor, fravige denne Lovs øvrige Bestemmelser“. Det er jo en ret ubegrænset Bemyndigelse, der her er givet Landbrugsministeren; dog kræves der for, at han kan give Dispensation, at Kommunalbestyrelsen vedtager at anbefale det. Da jeg mener, at der er Grund til fremdeles at opretholde denne lille Lov, skal jeg anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget, saaledes som det nu er vedtaget i Folketinget.

I. A. Hansen: Da det er tredje Gang i Løbet af forholdsvis kort Tid, vi behandler Lovforslag af denne Natur, skulde man jo tro, at man snart var naaet til at faa en Mønster-Lov, som vi kunde være glade for. Af den højtærede Ministers Udtalelser fik man imidlertid ikke det Indtryk, at Loven var særlig heldig endnu. Jeg kunde godt nøjes med at henvise til mine Udtalelser i Fjor under Behandlingen af den Lov, som gælder til den 1. April, idet jeg ved den Lejlighed udtalte mine Tvivl om, at alle de mange Dispensationer, som var foreslaaede i Lovforslaget, var tilstrækkelige. Det har jo bekræftet sig, at det var de ikke, og netop derfor er der kommet den mærkelige Bestemmelse ind i Lovforslagets § 2, næstsidste Stykke, at: „endelig kan Landbrugsministeren, hvor ganske særlige Forhold taler derfor, fravige denne Lovs øvrige Bestemmelser“. Det er jo en vidtomspændende Bestemmelse, der kun begrænses ved, at Sogneraadet skal give sin Anbefaling af, at der gives Dispensation. Men her kommer vi atter ind paa lidt kedelige Forhold, idet de forskellige Sogneraad kan se forskelligt paa ensartede Sager, saale-